

UVOD

Kroz tekstove koje će napisati u mom seminarskom radu ukazaću na sličnosti i razlike između prava zadržavanja i zaloge.

Založno pravo je stvarno pravo na tuđoj stvari na osnovu koga poverilac može naplatiti svoje potraživanje iz vrednosti založene stvari (ako dužnik ne ispunи obavezu o dospelosti) pre ostalih poverilaca.

Iz ovoga proizilazi da založno pravo na postoji samo za sebe kao što je to slučaj sa ostalim stvarnim pravima (pravo svojine, pravo plodouživanja, pravo upotrebe itd.)

Pravo retencije (zadržavanja) je pravo poverioca da za svoje dospelo potraživanje sadrži dužnikovu stvar koja mu se našla u rukama i da se, pošto blagovremeno obavesti dužnika o svojoj nameri, naplati iz vrednosti zadržane stvari.

Opšte pravilo o pravu retencije predviđeno je u Zakonu o obligacionom odnosima u čl. 286:

poverilac dospelog potraživanja u čijim se rukama nalazi neka dužnikova stvar ima pravo zadržati je dok mu ne bude vrađeno potraživanje

u slučaju da je dužnik postao nesposoban za plaćanje, poverilac može vršiti pravo zadržavanja iako njegovo potraživanje nije dospelo.

Pravo zadržavanja i zaloge – sličnosti i razlike

USLOVI ZA ZASNIVANJE PRAVA RETENCIJE I USLOVI DA UGOVORNO ZALOŽNO PRAVO BUDE STEČENO

Poverioc ima pravo da zadrži dužnikovu stvar ako je njegovo potraživanje prema dužniku dospelo. A potraživanje je dospelo u onom trenutku kada dužnik treba da isplati obavezu i kada poverilac može zahtevati ispunjenje. Tek od tog trenutka poverilac je ovlašćen da zadrži dužnikovu stvar, i u tome se pravo retencije razlikuje od ugovornog založnog prava.

Ugovorno založno pravo može biti stečeno za potraživanje koje još nije dospelo, pa i za buduće ili uslovno potraživanje, dok pravo retencije može postojati samo za dospelo potraživenje.

Razlika počine otuda, što založni dužnik pristaje na to da da stvar u zalogu da bi obezbedio poveriočevo potraživanje koje jož nije dospelo. To je za njega nedovoljno, ali je takva solucija moguća jer se on sa njom saglasio. Kada je reč o pravu retencije, takva mogućnost uopšte ne postoji. Kako pravo retencije nastaje, po samom zakonu, poveriočevo potraživanje mora biti dospelo.

(Da li poverilac može zadržati dužnikovu stavr ako je njegovo potraživanje zastarelo? Mišljenja o tome u pravnoj teoriji su podeljenja. Prema Zakonu o obligacionim odnosima, poverilac koji je zadržao dužnikovu stvar ima pravo da se naplati iz njene vrednosti na isti način kao založni poverilac, a založni poverilac može namiriti svoje potraživanje kada je ono zastarelo, ako založenu stvar drži u rukama. Kod prava retencije je upravo taj slučaj (stvar se nalazi u rukama poverioca), i poverioc bi mogao da se naplati iz vrednosti zadržane stvari.)

----- OSTAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com